

LINTALLÉR LÁSZLÓ

1919. augusztus 13. Egerszólát – 1973. július 26.

Az 1956. december 12-én az egri sortüzet végrehajtó karhatalmista egység parancsnoka. Lintallér László szülei napszámosok voltak, hat elemi elvégzését követően ő maga is napszámosnak állt, idénymunkákból élt. 1941. augusztustól 1942. júliusig, majd 1944-ben márciustól novemberig a Magyar Királyi Honvédség 14. (egri) gyalogezredének honvédeként szolgált. 1944 novemberében Kocsér községnél hazaszökött alakulatától Egerbe. 1945-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, majd két hónap múlva átlépett a Magyar Kommunista Pártba. 1945-ben az egri internálótábor őrsparancsnoka volt, ahonnan párthatározattal váltották le. 1950. május 15-éig különböző pártbeosztásokban, illetve az Egri Földműves Szövetkezet vezetőjeként dolgozott, 1949-ben a Magyar Dolgozók Pártja Heves megyei bizottsága függetlenített aktívája lett.

1950. május 15-én önként jelentkezett a Magyar Néphadseregbe, ahol 1950. június 24-ig személyügyi tanfolyamot végzett. 1950. július 1-jén főhadnagyi rendfokozattal felvették a hivatásos állományba, és előadóként beosztották a Honvédelmi Minisztérium Személyügyi Főcsoportfőnökségére. 1950. augusztus 1-je és 1950. szeptember 24-e között elvégezte a Honvédakadémia magasabb parancsnoki tanfolyamát, majd 1951. november 15-e és 1952. szeptember 20-a között a Hunyadi Lövésztiszti Továbbképző Tanfolyam zászlóaljparancsnoki tagozatát. 1954. május 20-a és 1954. július 5-e között személyügyi továbbképző tanfolyamot, majd 1956. június 18-a 1956. július 7-e között újabb személyügyi tanfolyamot végzett. Tiszti működése alatt két gimnáziumi osztályt is elvégzett levelező tagozaton.

1953. november 7-én századossá léptették elő. 1953. december 3-a és 1955. június 30-a között a Budapesti Első Kiegészítő Parancsnokságon személyügyi főelőadó, majd 1955. június 30-a és 1956. november 18-a között az Egri Járási Kiegészítő Parancsnokságon személyi csoportparancsnok volt. 1958-ban készített önéletrajza szerint 1956. október 23-án a pártbizottságon, majd a kiegészítő parancsnokságon tartózkodott. November 18-án a pártvezetés megbízta a karhatalom megszervezésével, bár karhatalmi kiképzésben nem részesült, előtte még csak csapattisztként sem szolgált.

Egerben 1956. december 10-én délután három-négyezer fős tömeg gyűlt össze a 60. császári és királyi gyalogezred emlékművénél, ahol koszorúztak, gyertyát gyújtottak, és imádkoztak a halottakért, majd elszavalták a Nemzeti dalt. A BM Heves Megyei Főosztály vezetőjének rendőri helyettese, Körmöczi József rendőr alezredes telefonon utasította Eger rendőrkapitányát, Molnár János rendőr századost a tömegbe lövésre. Molnár azonban elhalasztotta a tűzparancs végrehajtását azzal az indoklással, hogy a tömeget már fegyverhasználattal sem lehetne felosztatni, s ezzel csak a harmincöt

rendőr életét kockáztatná. A tömeg közben a Petőfi-szoborhoz vonult, majd később a nyomda elé, ahol röplapokat akartak nyomtatni.

Másnap, 11-én a tömeg a szovjet parancsnokság előtt elégette a kitűzött vörös zászlót, ám a szovjetek nem tettek ellenlépést. Este a tüntetés a nyomdánál folytatódott, a tömeg ismét megkísérelte elfoglalni a nyomdát, amelyet a helyi karhatalom őrzött. A behatolókkal szemben az egység a tömeg közé lőtt, ennek következtében a jelentések és a visszaemlékezők szerint ketten meghaltak, és tizennégyen megsebesültek. Gyurkó Lajos vezérőrnagy, a vidéki karhatalom főparancsnoka 1956. december 11-én Egerbe érkezett. A Heves megyei karhatalom vezetőjének, Bérces Emilnek 1957. június 13-án kelt jelentése szerint: „Gyurkó vör. [vezérőrnagy] elvtárs a helyőrségbe érkezett, és személyes irányításával a karhatalom rendet teremtett.” 12-én reggel Gyurkó a Dobó laktanyában tartott tiszti gyűlést és eligazítást. A rendelkezésre álló eddigi adatok arra utalnak, hogy itt adta ki Gyurkó a parancsot a sztrájkoló és a kormány ellen tüntető tömeg szétlövésére. Az egri „tömegoszlatáshoz” felrendelték a füzesabonyi karhatalmi alakulatot is. Az egri karhatalmi egységet – amelynek alárendelték a füzesabonyiakat is – Lintallér László százados vezette, aki – Gyurkó Lajos utasításának megfelelően – a Csiky Sándor utca-Széchenyi utca kereszteződésénél sortűzet vezényelt. A karhatalmisták a szétfutó menekülteket sem kímélték, a sortűz következménye nyolc halott és mintegy harminc sebesült volt.

FORRÁSOK

HL. 56-os gyűjtemény 11. ő. e. 231.

Karhatalmi összefoglaló jelentés. Hadtörténeti Levéltár 31. jegyzék 1957/T92. cs.

A Heves Megyei Bíróság B.96/1997/134. számú ítélete

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának a Bf. I. 2. 075/1998/9. számú ítélete

IRODALOM

Kahler Frigyes (szerk.): *Sortűzek, 1956.* Antológia, Lakitelek. 1993. 11.

Kahler Frigyes-M. Kiss Sándor: *Kinek a forradalma?* Püski-Kortárs, Budapest, 1997. 176.

Kahler Frigyes-M. Kiss Sándor: *„Mától kezdve lövünk”. Tíz év után a sortűzekről.* Kairosz, Budapest, 2003. 19.; 159.

Gyarmati György-Palásik Mária (szerk.): *Trójai faló a Belügyminisztériumban. Az ÁVH szervezete és vezérkara, 1953-1956.* ÁBTL-L'Harmattan, Budapest, 2013. 120.

Horváth Miklós-Tulipán Éva: *In memoriam 1956.* Zrínyi Kiadó, Budapest, 2006.